

DE EUROPESE EENWORDING

Met ingang van 1 januari is er nogal wat veranderd in de EG. De Europese eenwording, „EG'92" waar jarenlang zoveel over te doen is geweest, is nu een feit. Grenzen en veel barrières tussen de landen die lid zijn van de EG zijn nu opgeheven. Maar, is dat wel zo? Dit Bos en Hout Bericht zet uiteen wat de veranderingen voor het bedrijfsleven zijn. Maar belangrijker nog, wat de mogelijke gevolgen zijn.

Hoe werkt de EG?

Binnen de EG zijn een aantal belangrijke organen te onderscheiden:

1. De Raad van ministers:

Dit is de enige instelling waarin regeringen van de lidstaten rechtstreeks zijn vertegenwoordigd. De Raad is het orgaan van de Gemeenschap waar de beslissingen vallen.

2. Het Europees Parlement:

Dit orgaan vormt de volksvertegenwoordiging van de Europese Gemeenschap.

3. De Commissie:

Dit is het dagelijks bestuur van de EG. Zij telt 17 leden. De leden zijn afkomstig uit alle lidstaten en worden door de regeringen van de lidstaten benoemd voor een periode van 4 jaar. De Commissie moet verantwoording afleggen aan Het Europees Parlement. De Commissie ziet toe op de uitvoering van de taken, die in de verdragen en de raadsbesluiten zijn omschreven.

De Europese Gemeenschap

Zoals bekend is De Europese Gemeenschap (EG) een vereniging van Europese landen waarvan op dit moment 12 landen lid zijn: België, Bondsrepubliek Duitsland, Denemarken, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, en het Verenigd Koninkrijk. Een aantal andere Europese landen, zoals bijvoorbeeld Zweden, Finland en Oostenrijk, hebben de wens te kennen gegeven lid te willen worden van de EG. Het zal echter nog jaren duren voordat de EG meer leden zal toelaten. Intussen zijn er wel al verschillende samenwerkingsverbanden tussen de EG en de kandidaatsleden gevormd.

De Europese eenwording

„Europese eenwording" is de naam voor het streven van de EG-lidstaten om te komen tot één grote interne EG-markt zonder grenzen. Men hoopt hiermee op verbetering van de Europese concurrentiekracht en een toename van de economische groei vooral als gevolg van schaalvergroting.

Het ontstaan van de Europese Gemeenschap

Op 18 april 1951 hebben 6 landen in Parijs het oprichtingsverdrag ondertekend van de Europese gemeenschap voor kolen en staal: België, Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland. De deelnemende landen werden vooral gedreven door het streven naar betere afzetmogelijkheden op exportmarkten en de expansiemogelijkheden op de voorgenomen Europese markt. Op 1 januari 1973 traden ook het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Denemarken toe tot de „Europese Gemeenschap" (EG), zoals deze vereniging van Europese landen vanaf dat moment steeds vaker werd genoemd. Griekenland trad toe op 1 januari 1981, Spanje en Portugal volgden op 1 januari 1986. Sinds deze datum telt de EG 12 leden.

De Europese Gemeenschap

De voorgeschiedenis van de Europese eenwording

Realisering van de gemeenschappelijke markt moet volgens het EG-verdrag geleidelijk gebeuren gedurende een overgangperiode van twaalf jaar (1958-1970). Aan het einde van die periode had alle wetgeving van kracht moeten zijn en hadden alle maatregelen, die verband houden met de gemeenschappelijke markt, uitgevoerd moeten zijn. De douane-unie werd wél binnen deze periode van twaalf jaar ingevoerd (1968). Deze unie zorgt voor vrije handel binnen de Gemeenschap en een gemeenschappelijk douanetarief voor de handel met derde landen. De verwezenlijking van andere belangrijke tussentijdse doelstellingen zoals het vrije verkeer van personen, diensten en kapitaal, strandden door de crisis in de zeventiger jaren. In 1979 werd het Europees Monetair Stelsel (EMS) opgericht. Dit had tot doel om in Europa een stabiele monetaire zone tot stand te brengen met minder heftige wisselkoers-schommelingen. Door minder grote valutafluctuaties is het voor de lidstaten aantrekkelijker om investeringen te doen in de EG-partnerlanden. In dit stelsel speelt de European Currency Unit (ECU) een centrale rol. De ECU bestaat uit een pakket valuta's van de lidstaten, die overeenkomstig het economisch vermogen van elke lidstaat in een bepaalde verhouding zijn ingebracht. In juni 1985 publiceerde De Commissie een „witboek” waarin men voorstellen deed om voor het einde van 1992 te komen tot één Europese „binnenmarkt”. Ook deed men voorstellen om de grenscontroles van personen en goederen af te schaffen, inclusief het wegnemen van fiscale grenzen. Nog dezelfde maand gaf De Raad hieraan zijn goedkeuring. In december 1985 keurde het Europese Parlement het witboek goed. Bij het grote publiek is het ontstaan van de Europese „binnenmarkt” bekend onder de term „EG'92”.

Transport zal binnen de E.G. soepeler kunnen verlopen

Wat zijn de belangrijkste veranderingen van „EG'92”?

Met ingang van 1 januari 1993 is een groot aantal veranderingen in de EG ingegaan die gevolgen zullen hebben voor de in totaal 350 miljoen consumenten. De veranderingen zijn in drie categorieën te splitsen, namelijk:

1. **Materieel:** Per 1-1-1993 zijn de grenscontroles aan de binnengrenzen van de EG-landen vervallen. Voor zendingen van goederen vanuit een EG-land naar een land buiten de EG en omgekeerd is niets veranderd.
2. **Technisch:** Dit heeft betrekking op harmonisatie van de produktvoorschriften en -normen. Met ingang van 1 januari 1993 zullen geleidelijk alle produktvoorschriften worden geharmoniseerd. Denk hierbij aan bouwnormen, veiligheidsvoorschriften, milieunormen, gezondheidsnormen, normen voor consumentenbescherming en kwaliteitssystemen. Vooral bij bouwmaterialen komen op dit moment nog grote verschillen voor tussen de EG-landen. Hetzelfde geldt voor de transportsector.
3. **Fiscaal:** Het wegvallen van de fiscale-grenzen houdt vooral in dat de fiscus geen verschil meer maakt tussen aan- en verkopen in het eigen EG-land en de aan- en verkopen in een ander EG-land. Overigens geldt voor het wegvallen van de fiscale-grenzen een overgangperiode tot 1997.

Voor elk van deze drie categorieën zijn de belangrijkste gevolgen van „EG'92” op een rij gezet:

Materieel

- Opheffing grenscontroles aan binnengrenzen:

Na het wegvallen van grenscontroles (incl. veterinaire en fytosanitaire controles) kan het personen- en goederenverkeer ongehinderd de binnengrenzen passeren. Bij het passeren van de buitengrens van de EG zal de normale douanecontrole plaatsvinden zoals dat vóór 1993 ook al gebeurde. De EG-landen passen nu wél één gezamenlijk systeem van import- en exportregels toe. De EG-landen mogen dus niet langer elk een eigen systeem van import- en exportregels gebruiken. Ook de veterinaire en fytosanitaire controles vinden uitsluitend langs de buitengrenzen plaats.

De handel in bosplantsoen zal minder belemmeringen ondervinden, maar is nog steeds gebonden aan al langer geldende EG-richtlijnen t.a.v. genetische kwaliteit en uiterlijke kenmerken. Deze richtlijnen vormen de belangrijkste bepalende factoren voor de handel in bosplantsoen; er wordt daarom verwacht dat „EG'92” geen noemenswaardige invloed hierop zal hebben.

- Minder belemmeringen bij transport:

Transport zal veel soepeler kunnen verlopen; men kan leveringen sneller afwerken omdat er aan de binnengrenzen van de EG geen controles

meer plaatsvinden. Ook zijn er meer mogelijkheden om retourvrachten aan te nemen. Er is namelijk na de „eenwording” één EG-transport markt ontstaan waarbij het er bij het aannemen van een vracht niet toe doet uit welk land een transporteur komt. Dit zal er allemaal toe leiden dat de transporteurs efficiënter kunnen werken. Zeer waarschijnlijk zal dit tot lagere tarieven leiden.

- Handelsstatistieken worden op een andere manier verzameld:

Een ander gevolg van de opheffing van de controles aan de binnengrenzen is dat het verzamelen van de gegevens voor handelsstatistieken op een andere manier moet worden gedaan. Hiervoor is de „Intrastat-verordening” opgesteld. Deze bepaalt dat de bedrijven periodiek de verlangde informatie rechtstreeks aan het bevoegde nationale bureau voor de statistiek moeten verstrekken. Welke informatie men moet leveren kan van land tot land verschillen en is nog niet voor alle landen vastgesteld. Vergeleken met de situatie van voor 1993 betekent deze nieuwe methode voor het verzamelen van handelsgegevens in elk geval dat aanmerkelijk minder informatie zal worden verzameld. Overigens hoeven niet alle bedrijven dezelfde hoeveelheid informatie over een handels-transactie te verschaffen. Dat is afhankelijk van de omzet van het bedrijf. De nationale bureaus voor de statistiek zullen de verzamelde gegevens doorgeven aan het Europese bureau voor de statistiek: Eurostat. De methode voor het verzamelen van informatie over de handel tussen EG-landen en niet-EG-landen blijft ongewijzigd.

- Lagere voorraden:

Door een efficiënter funktionerend transportmechanisme, waardoor bestellingen sneller geleverd kunnen worden, is het mogelijk dat ondernemers lagere voorraden aanhouden. De voorraadkosten kunnen dan lager zijn.

- Concurrentievoordelen:

Er zijn op dit moment nog verschillen tussen de EG-landen wat betreft de kosten (zoals belastingen) die een bedrijf moet maken voor het exporteren van produkten. Een bedrijf dat in een „duur” EG-land is gevestigd zal daarom meer profiteren van het wegvallen van de binnengrenzen dan een bedrijf dat in een „goedkoop” EG-land is gevestigd.

Kostenbesparingen ten gevolge van de eenwording zullen dus geen wezenlijk concurrentievoordeel opleveren ten opzichte van concurrenten uit het eigen (EG-)land want voor die concurrenten gelden dezelfde kostenvoordelen. Ten opzichte van concurrenten in andere lidstaten kan wel een verandering optreden.

- Geen belemmering parallel import:

Als niet de officiële importeur maar een ander bedrijf dezelfde goederen importeert, spreekt men van „parallel import”. Deze vorm van import mag niet meer worden belemmerd. Dit kan betekenen dat de handel en de distributie van merkartikelen sterk zal wijzigen.

- Schaalvoordelen bij productie:

Een grotere thuismarkt maakt productie op grotere schaal mogelijk. Dit kan leiden tot efficiëntieverbetering: Productiekosten zullen dalen. Bedrijven kunnen nu makkelijker op elkaars markten opereren, zodat de concurrentie zal toenemen. Door kostendaling kunnen de prijzen in de EG verlaagd worden. Dit kan een versterking van de positie van de EG op de wereldmarkt betekenen.

- Produktaansprakelijkheid:

Als onderdeel van de eenwording van de Europese markt zal aanscherping van de voorschriften voor produktaansprakelijkheid plaatsvinden. Bedrijven die op de Europese markt opereren zullen hiermee rekening moeten houden. Zo verwacht men dat de premie voor de aansprakelijkheidsverzekering met 4 á 5% zal stijgen.

Technisch

- Harmonisatie van technische normen:

Harmonisatie van de technische normen en wetelijke regels kan de handel tussen EG-landen eenvoudiger maken. Elke firma kan zijn produkten namelijk zonder aanpassingen in andere EG-landen aanbieden. Opheffing van de technische belemmeringen zal leiden tot standaardisatie van productieprocessen waardoor bedrijven belangrijke schaafeffekten kunnen behalen. Dit zal vervolgens zeer waarschijnlijk leiden tot specialisatie. Standaardisatie geeft voordelen voor ondernemers binnen én buiten de EG. Een exporteur naar de EG hoeft nu immers maar één keer toestemming te krijgen voor het op de markt brengen van zijn produkt en heeft dus niet meer de toestemming van elk afzonderlijk EG-land nodig. Door cultuur- en smaakverschillen tussen EG-landen zal overigens naar verwachting een opdrachtgever ook na „EG'92” vooral de voorkeur geven aan een leverancier uit eigen land.

Voor bouwmaterialen geldt dat er veel verschil-

De „actieradius” van de handel in hout wordt vooral bepaald door het gewicht van het produkt

len in technische normen bestaan tussen de EG-landen. De harmonisatie van deze technische normen voor hout en houtprodukten zal zeer geleidelijk tot stand komen. Zo worden dit voorjaar al EG-normen voor verduurzaamd hout van kracht, terwijl andere normen pas over een paar jaar (volledig) zijn geharmoniseerd. Door harmonisatie van normen en voorschriften is het mogelijk dat de afzetprijzen van de hout- en bouwmaterialenindustrie dalen en daarmee ook de kostprijs van de bouwnijverheid drukken. Men verwacht dan ook dat de bouw naast de sectoren transport en handel sterk zal profiteren van de Europese eenwording.

De afzetprijzen voor hout- en bouwmaterialen zullen door de harmonisatie onder druk komen. Daarnaast kan een verdere verschuiving van de bouwproductie naar de voorbereidende fase gestimuleerd worden, doordat bedrijven wellicht schaalvoordelen bij de productie realiseren wat bij de bouw zelf veel moeilijker is.

Een voorbeeld: Voor hout en houtprodukten zal de EG stapsgewijs één normeringssysteem invoeren dat voor alle EG-landen van toepassing is. Dit betekent niet automatisch dat in elk EG-land alle produkten van hout voortaan aan exact dezelfde eisen moeten voldoen. Het systeem kent namelijk voor elk van de verschillende toepassingsgebieden (bijvoorbeeld brandveiligheid) verschillende klassen. Elk EG-land kan zelf bepalen welke klasse men kiest voor een bepaald toepassingsgebied. Zo zou bijvoorbeeld de brandwerendheid van massieve binnendeuren in drie klassen kunnen worden ingedeeld: 1) 0,5 uur brandwerend; 2) 1 uur brandwerend; 3) 1,5 uur brandwerend.

Het ene EG-land kan ervoor kiezen dat binnendeuren in kantoorgebouwen aan de eisen van klasse 1 moeten voldoen terwijl een ander land klasse 3 voorschrijft.

Het grote voordeel van dit systeem voor de bedrijven is dat men produkten maar één keer hoeft te laten classificeren. Een bedrijf kan het daarna in elk EG-land op de markt brengen. Of een produkt in een bepaald EG-land mag worden toegepast hangt af van de minimale vereiste klasse voor een bepaalde toepassing.

- Vrije aanbesteding van overheidsopdrachten:

Aanbesteding van overheidsopdrachten is nu vrij. Overheden mogen geen verschil meer maken tussen opdrachtgevers uit verschillende EG-lidstaten. Er is dus één gemeenschappelijke markt voor diensten ontstaan (dus ook voor financiële dienstverlening en voor vervoer).

Fiscaal

- Harmonisatie van BTW-tarieven en accijnzen:

De BTW-tarieven en accijnzen zullen worden geharmoniseerd; dit betekent dat in principe voor een bepaald produkt in elk EG-land hetzelfde BTW-tarief zal gelden. Volledige harmonisatie zal echter niet plaatsvinden; kleine verschillen zullen, zolang deze de handel niet ver-

storen, gedurende een overgangperiode blijven bestaan.

In de praktijk komt het erop neer dat er maximaal twee BTW-tarieven blijven bestaan, in tegenstelling tot de vele verschillende tarieven die er nu nog zijn. De marge tussen de BTW-tarieven voor dezelfde produkten in de verschillende lidstaten zal niet groter mogen zijn dan 6%.

De gevolgen kunnen heel verschillend zijn, omdat harmonisatie van de BTW-tarieven in het ene EG-land een verhoging maar in het andere EG-land een verlaging van de BTW zal betekenen.

- Andere organisatie van de BTW-heffing:

De BTW-heffing is vanaf nu op een andere manier georganiseerd. Men spreekt bij handel tussen EG-landen niet meer van in- of uitvoer maar over intracommunautaire-verwerving of -levering, of kortweg intracommunautaire transacties (ICT). Met het wegvallen van de controles aan de binnengrenzen van de EG vervalt ook de controle op de heffing van de omzet-belasting aan de binnengrenzen. Hiervoor is daarom een nieuwe systematiek opgezet die voorziet in een overgangperiode tot 1997:

a) Tot 1997 is bij levering van goederen van het ene EG-land aan het andere de levering belast in het land van de afnemer. De afnemer moet omzet-belasting betalen en moet dus bij de overheid aangifte doen van de verwerving. Op deze bepalingen gelden uitzonderingen vooral voor de leveringen van bedrijven aan particulieren.

b) Voor de periode na 1997 is nog geen definitief systeem vastgesteld, maar zeer waarschijnlijk zal dan de omzetbelasting in het land van aankoop moeten worden voldaan. De leverancier moet omzet-belasting betalen en dus bij de overheid aangifte doen van de levering. De Europese BTW-regeling levert een aantal voordelen op: zo behoren de wachttijden bij de douane tot het verleden. Ook de stapels vervoersdocumenten en de voorfinanciering van de bij de invoer verschuldigde BTW zijn nu overbodig. Keerzijde is de gecompliceerdheid van de nieuwe regelgeving. Het bedrijfsleven krijgt te maken met een aanzienlijke lastenverzwaring doordat de administratie meer werk moet gaan verrichten. Voor goederenverkeer met niet-EG-landen blijven de „oude” bepalingen voor in- en uitvoer van kracht. Bij levering binnen een lidstaat moet de leverancier aan de afnemer de omzetbelasting in rekening brengen zoals die in het betreffende land geldt.

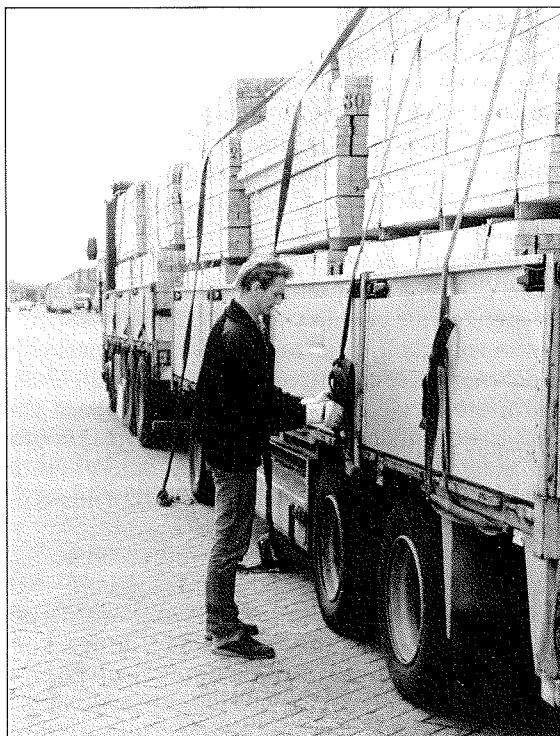
- Geen belemmeringen intern EG-kapitaalverkeer:

Het interne EG-kapitaalverkeer wordt vrij van belemmeringen; dit betekent een vergemakkelijking van zakelijke transacties in de hele gemeenschap. Europese netwerken van banken zullen beter gaan functioneren omdat een aantal schakels wegvallen. Overmakingen kunnen nu vrijwel rechtstreeks gebeuren. Dit heeft kortere krediettermijnen tot gevolg en dat kan tot kostenbesparing leiden.

Mogelijke gevolgen van „EG'92” voor de houtmarkt

Na 1992 zal niet opeens één grote markt ontstaan zodat alle produkten overal kunnen worden verkocht. Zo zal Duitsland altijd wel andere maten en kwaliteitseisen blijven stellen dan bijvoorbeeld Portugal; al is het alleen al vanwege de verschillende klimatologische omstandigheden. Ook door smaakverschillen zal nooit één uniforme EG-markt kunnen ontstaan. Voor internationaal opererende bedrijven in de houtbranche betekent dit dat men bijvoorbeeld verschillende maten en kwaliteiten gezaagd hout zal moeten (blijven) voeren. Door het wegvallen van handelsbelemmeringen zou de handel in hout tussen EG-landen kunnen toenemen. In de praktijk verwacht men echter dat dit niet tot grote veranderingen leidt omdat de „actieradius” van de handel in hout vooral bepaald wordt door het gewicht van het produkt en de daaraan verbonden transportkosten en niet zozeer door de andere kosten die de bedrijven maken. Meer exportmogelijkheden betekent niet automatisch dat alle ondernemers de gehele EG zullen gaan bestrijken. In eerste instantie zal de uitbreiding van de export beperkt blijven tot de grensgebieden. Wel wordt verwacht dat door de kortere aanvoerlijnen binnen de EG (door minder oponthoud bij de grenzen) naar verwachting de afnemers, die bij importeurs hun hout bestellen, lagere voorraden zullen gaan aanhouden. Op de totale leveringstermijn van tropisch hout vanuit de tropische landen zullen de kortere aanvoerlijnen binnen de EG weinig invloed hebben, omdat de levertijd van tropisch hout vooral bepaald wordt door de lange wachttijden bij de Kiln-Drying-bedrijven en het transport over zee.

De Vereniging van Nederlandse Houtondernemingen (VVDH) heeft de volgende visie op „EG'92”: „EG'92 zal niet datgene brengen wat men ons heeft willen doen geloven, namelijk een ommekeer van nationaal naar Europees denken en handelen. EG'92 zal zich veel geleidelijker manifesteren. Het Nederlandse bedrijfsleven zal voor wat betreft zijn directe commerciële activiteiten niet veel veranderingen ervaren, het is traditioneel al sterk internationaal georiënteerd”. De VVDH benadrukt dat met het „opengaan” van de grenzen veel administratieve rompslomp van de grens naar het bedrijfsleven wordt verlegd. Tevens wijst de VVDH op het feit dat door de eenwording de invoerstatistieken minder informatie zullen bevatten. Volgens de VVDH zijn nog velen onkundig van de enorme trendbreuk die dit teweeg zal brengen in de handelsstatistieken. Verder benadrukt de VVDH dat de regelgeving op het gebied van de kwaliteitsnormering zal veranderen; men wijst op de lawine aan (aangepaste) Europese normen die in voorbereiding zijn, die ook in de nationale regelgeving zullen moeten worden overgenomen. Tenslotte

Verschillen in maten en kwaliteiten zullen blijven

verwacht de VVDH dat de invloed van „Brussel” op milieu-gebied zal toenemen.

Verschillende overkoepelende organisaties voor houtbedrijven in andere EG-landen hebben in een artikel in het Timber Trade Journal (18-7-1992) een uiteenzetting gegeven van hun verwachtingen van de gevolgen van „EG'92”: Volgens de Verein Deutscher Holzeinfuhrhäuser (VDH), gevestigd in Hamburg, zal „EG'92” wel veranderingen veroorzaken maar dat moet worden gezien in het kader van de veranderingen in de EG die al sinds de 50-er jaren aan de gang zijn. In dat opzicht is de Europese eenwording al in een ver gevorderd stadium, zodat „EG'92” niets anders is dan een volgende stap. Zo was vóór 1 januari al sprake van een „Douane Unie”; ook wat betreft het vervoer van goederen en personen bestonden nauwelijks nog grenzen. De EG-markt, voor welk produkt dan ook, is dus niet op stel en sprong veranderd. De VDH merkte nog op dat het open gaan van de Oost-Europese markten en vooral de Duitse eenwording misschien wel grotere stimulansen zijn voor het bedrijfsleven dan „EG'92”. De VDH verwacht echter ook dat de bedrijven als gevolg van de omschakeling aan het einde van 1992 en begin 1993 veel werk zullen hebben aan het doorvoeren van de noodzakelijke veranderingen. Zo zal het standaardiseren van de belasting-systemen veel extra administratief werk met zich meebrengen.

De Engelse Timber Trade Federation (TTF) verwacht dat de houthandel in de UK met de huidige aanhoudende crisis de aandacht vooral zal blijven richten op de korte termijn en niet zozeer op de lange termijn mogelijkheden die door „EG'92” worden gecreëerd. De TTF duidt erop

dat ook de bedrijven in de houtsector in heel Europa al veel langer internationale activiteiten ontplooiën, zoals bijvoorbeeld het aankopen van buitenlandse ondernemingen. Volgens de Franse *Federation National du Commerce de Bois* zullen de veranderingen ten gevolge „EG'92” geen of nauwelijks veranderingen inluiden voor de Franse houthandel.

De Italiaanse *Federazione Nazionale dei Commercianti del legno* verwacht door het opengaan van de grenzen als gevolg van „EG'92” meer concurrentie voor de Italiaanse bedrijven. Opmerkelijk is dat men deze concurrentie vooral vanuit Oost-Europese landen verwacht en niet zozeer van andere EG-lidstaten. Deze verwachting is vooral gebaseerd op het feit dat in deze landen en de grondstoffen in ruime mate aanwezig zijn en de lonen lager zijn dan in Italië.

Kortom: de veranderingen als gevolg van „EG'92” zijn niet zo abrupt als wel wordt gedacht. Over het algemeen bestaat bij de overkoepelende organisaties voor houtbedrijven het idee dat het opengaan van de grenzen van de Oost-Europese markten op de korte termijn meer groei mogelijkheden met zich mee zal brengen dan het verdwijnen van de grenzen binnen de EG.

Samenvatting

- De twaalf E.G.-landen hebben een aantal jaren geleden besloten om met ingang van 1 januari 1993 te komen tot één Europese markt. Hierdoor zullen een groot aantal veranderingen in de EG plaatsvinden.
- Met de totstandkoming van de interne markt beoogt men een verbetering van de Europese concurrentiekracht en een toename van de economische groei.
- De veranderingen zijn in drie categorieën te splitsen, namelijk materieel (1), technisch (2) en fiscaal (3).

1) Door het wegvallen van de grenscontroles aan de binnengrenzen zal het personen- en goederenverkeer ongehinderd de grens kunnen passeren. Dit betekent onder andere dat transport veel soepeler kan verlopen; dat door snellere leveringen ondernemers geneigd zullen zijn om lagere voorraden aan te houden. Door een grotere thuismarkt kunnen schaalvoordelen worden bereikt.

2) Harmonisatie van technische normen en wetelijke regels zal de handel tussen EG-landen vergemakkelijken omdat elke firma zijn producten dan zonder aanpassingen in andere EG-landen kan aanbieden.

3) Het interne EG-kapitaalverkeer wordt vrij van belemmeringen; dit betekent een vergemakkelijking van zakelijke transacties in de hele gemeenschap. Daarnaast zullen de BTW-tarieven worden geharmoniseerd.

- „EG'92” zal geen veranderingen initiëren; wél zal het al langer op gang zijnde veranderingen versnellen. Te denken valt hierbij aan de al jaren voortdurende internationalisatie van de handel. De veranderingen zullen niet schoksgewijs plaatsvinden maar geleidelijk verlopen.

- Naar alle waarschijnlijkheid zal „EG'92” de economische groei en de werkgelegenheid bevorderen. Men moet zich wél realiseren dat de veelheid aan veranderingen per land zeer uiteenlopende gevolgen kunnen hebben. Zo zal een EG-land dat heel weinig exporteert veel minder voordeel hebben van „EG'92” dan een land dat erg veel aan export doet.

- Meer exportmogelijkheden betekent niet automatisch dat alle ondernemers de gehele EG zullen gaan bestrijken. In eerste instantie zal de uitbreiding van de export beperkt blijven tot de grensgebieden.

- Ook voor de Europese houtindustrie betekent „EG'92” niet dat ingrijpende veranderingen plaats zullen gaan vinden in de dagelijkse gang van zaken. Men verwacht dat het opengaan van de grenzen van de Oost-Europese markten op de korte termijn meer groeimogelijkheden met zich mee zal brengen dan het verdwijnen van de grenzen binnen de EG.

- Voor de Europese bossen zal door „EG'92” weinig veranderen. Hooguit kunnen veranderingen op de houtmarkt op termijn invloed hebben op het beheer van bossen.

Ir. R.C. de Boer

© Uit deze publicatie mag niets overgenomen worden zonder schriftelijke toestemming vooraf van de Stichting Bos & Hout.

Stichting Bos en Hout
Bosrandweg 5, Postbus 253
6700 AG Wageningen
Tel. 08370-24666

